

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 203/2019-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. júla 2019 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti STONEK, s. r. o., IČO 36 592 960, Krivá 23, Košice, právne zastúpenej advokátom JUDr. Ladislavom Scholczom, Krmanova 16, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Košice I č. k. 13 C 162/2011-1045 zo 17. mája 2019 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti STONEK, s. r. o., **o d m i e t a** ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. júna 2019 doručená ústavná sťažnosť obchodnej spoločnosti STONEK, s. r. o., IČO 36 592 960, Krivá 23, Košice (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) č. k. 13 C 162/2011-1045 zo 17. mája 2019 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresný súd napadnutým uznesením rozhodol, že Dr.h.c. prof. MUDr. Andrej Jenča, CSc., MPH, prednosta Kliniky stomatológie a maxilofaciálnej chirurgie Univerzitetnej nemocnice Louisa Pasteura v Košiciach, s miestom výkonu činnosti Rastislavova 785/43, Košice, nie je vylúčený z vypracovania znaleckého posudku v tomto konaní.

3. Podľa sťažovateľky závery okresného súdu v napadnutom uznesení sú zjavne neodôvodnené, arbitrárne a z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné a viedli jednoznačne k porušeniu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

3.1 Sťažovateľka namieta, že znalec Andrej Jenča je vo veci zaujatý pre pomer k veci i stranám sporu. Sťažovateľka uvádza, že okresný súd v napadnutom uznesení vôbec neodpovedal na skutkové dôvody, zakladajúce nedostatok nestrannosti u znalca Andreja Jenču, tvrdiac, že námietka zaujatosti bola podaná oneskorene. Podľa sťažovateľky okresný súd v napadnutom uznesení vykonštruoval oneskorenosť námietky zaujatosti (§ 59 v spojení s § 53 ods. 1 Civilného sporového poriadku), pretože v konaní o námietkach zaujatosti stotožnil postavenie sudcu s postavením znalca bez ohľadu na to, že sťažovateľka ako strana sporu sa o ustanovení znalca dozvedela až z uznesenia č. k. 13 C 162/2011-963 zo 28. januára 2019, ktoré bolo doručené 11. marca 2019. Okresný súd pri rozhodovaní napadnutým uznesením postupoval podľa názoru sťažovateľky svojvoľne, keď prijal vykonštruovaný záver o oneskorenosti námietok zaujatosti, ktorý nemá oporu v Civilnom sporovom poriadku a ani v judikatúre všeobecných súdov. Intenzita svojvoľnosti je podľa mienky sťažovateľky mimoriadne vysoká.

4. Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia okresného súdu až do rozhodnutia o tejto ústavnej sťažnosti. Sťažovateľka navrhla následne vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil, že:

„Okresný súd Košice I. uznesením sp. zn. 13C/162/2011 - 1045 zo 17. mája 2019 ako aj postupom, ktorý mu predchádzal porušil základné právo STONEK, s.r.o so sídlom v Košiciach na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Uznesenie Okresného súdu Košice I. sp. zn. 13C/162/2011 - 1045 zo 17.mája 2019 sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súdu Košice I. na ďalšie konanie...

Okresný súd Košice I. je povinný uhradiť STONEK, s. r. o so sídlom v Košiciach trovy konania v sume 415,51 € na účet jej právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

6. Ústavný súd bez potreby bližších doktrínálnych záverov k označenému ústavnému právu sťažovateľky alebo citovania právnych záverov okresného súdu uvedených v napadnutom uznesení konštatuje, že po preskúmaní predmetu ústavnej sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 1154/2019 dospel k záveru, že v tomto konaní pred ústavným súdom sťažovateľka namieta porušenie svojich práv v príčinnej súvislosti s napadnutým uznesením okresného súdu, proti ktorému už podala ústavnému súdu identickú (pokiaľ ide o formu, obsah, odôvodnenie i petit) ústavnú sťažnosť, ktorá bola ústavnému súdu doručená 12. júna 2019 a je vedená pod sp. zn. Rvp 1049/2019. Inak povedané, ústavný súd v tej istej veci sťažovateľky už koná.

6.1 Podľa § 55 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania je neprípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

6.2 Prekážka prv začatého konania (litispendencia) bráni tomu, aby na ústavnom súde prebiehali dve konania, prípadne viac konaní v tej istej veci. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania. O prekážku litispendencie nejde, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci.

6.3 Vzhľadom na uvedené zistenia ústavný súd konštatuje, že keďže ústavný súd v identickej veci sťažovateľky (t. j. vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy uznesením okresného súdu č. k. 13 C 162/2011-1045 zo 17. mája 2019) už koná (konanie vedené pod sp. zn. Rvp 1049/2019), z dôvodu prekážky prv začatého konania v tej istej veci bolo potrebné ústavnú sťažnosť sťažovateľky vedenú pod sp. zn. Rvp 1154/2019 odmietnuť pre neprípustnosť podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. júla 2019